

Uchwała Nr XXXVIII/581/22
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 31 maja 2022 r.

w sprawie wniosku o zmianę regulacji prawnych dotyczących Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Na podstawie art. 244 i art. 247 w zw. z art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) oraz art. 16 ust. 3 oraz art. 17 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U z 2022 r., poz. 916) uchwała się, co następuje:

§ 1. Wniosek o zmianę regulacji prawnych dotyczący Mazurskiego Parku Krajobrazowego poprzez zmniejszenie 100 metrowej strefy ochronnej od linii brzegów jezior, rzek i innych zbiorników wodnych na terenie Gminy Piecki uznaje się za niezasadny z przyczyn określonych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Bernadeta Hordejuk

Załącznik do uchwały Nr XXXVIII/581/22
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z
dnia 31.05.2022 r.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 16 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody (Dz.U z 2022 r., poz. 916) likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych oraz walorów krajobrazowych na obszarach projektowanych do wyłączenia spod ochrony.

Należy wskazać, że wyłączenie określonego terenu spod konkretnych zakazów obowiązujących na terenie parku krajobrazowego, który został ustanowiony w celu ochrony jego całego obszaru, wymaga analizy skutków takiego działania gdyż pochopne decyzje mogą spowodować znaczne szkody w środowisku.

Z uwagi na pełnione funkcje Mazurski Park Krajobrazowy powinien być traktowany kompleksowo. Doraźne modyfikacje i dopasowanie na potrzeby konkretnych inwestycji przepisów regulujących funkcjonowanie Parku mogłoby zachwiać jego spójnością krajobrazową i przyrodniczą.

Kształtowanie ochrony przyrody w interesie określonych osób naruszałoby art. 5 i art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej bowiem byłoby niczym innym jak tworzeniem normy prawa miejscowego w oparciu o indywidualne potrzeby. Tym samym brak jest podstaw do wszczęcia procesu uchwałodawczego mającego na celu wprowadzenie proponowanych zmian.